

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKBABA

İstanbulda bir heyelân : Üstündağ kaydı !

**B A Ş, D İ Ş,
N E Z L E,
ROMATİZMA
NEVRALJİ
ve bütün ağrıları**

Bir Kaşe

NEOKALMİNA

derhal keser.

Sahibi ve Umumi Neşriyat Müdürü
Yusuf Ziya
KENAN Basımevi ve Kışe Fabrikası

Sıhhatını Seven RADYOLİN Kullanır

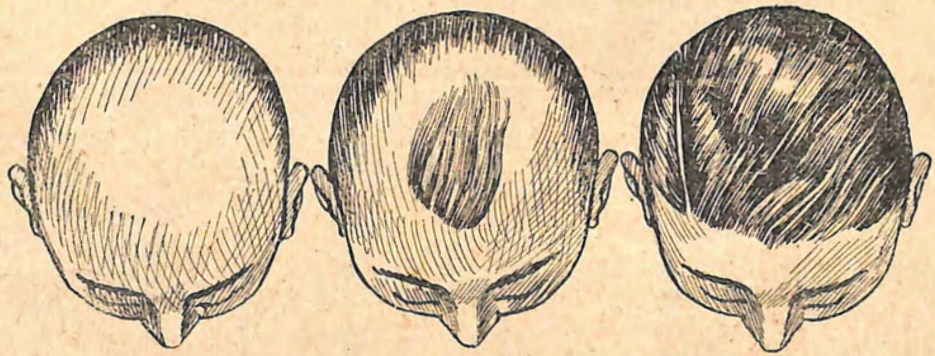

Diş Doktoru diyor ki :

«İyi bir diş macununda, diş etlerine muzır tesirleri olmayan antiseptik bir madde bulunmalıdır. Asıl temizleyici madde, mineleri sıyırmıyacak şekilde hazırlanmış olmalı. İçinde hamız olmadıktan başka ağızdaki hamızları da temizlemek üzere kalevî maddeler ihtiva etmeli ve nihayet koku ve lezzeti nefis olmalıdır.»

İşte RADYOLİN budur !
Sabah, öğle ve akşam yemeklerinden sonra
RADYOLİN kullanınız.

Saç bakımı, güzelliğin en birinci şartıdır

PETROL NİZAM

Kepekleri ve saç dökülmesini tedavi eden tesiri mücerrep bir ilâçtır.

REKTA

**BASUR MEMELERİ
VE HER TÜRLÜ İLTİHABLAR**

Yeni Valimize Açık Mektup !

Sayın Kırdar!

Üstündağın yerine İstanbul'a bir Kırdarın tayin edildiğini duyunca pek sevindim doğrusu: Dünyanın en güzel köşesi olan şehrimize, bir dağ giderken bir kır geliyor demek!

İsminizden sonra, tercüme halinizi okudum, sevinçim iki kat oldu: Siz, yalnız eski bir mebus, muvaffakiyetli bir vali değil, meşhur bir göz hekimi imişsiniz de!

Dahiliye Vekili Doktor Refik Saydamın vatan bünyesini daha ilk muayenede pek iyi anladığına ve teşhisini tam bir isabetle koyduğuna bundan güzel misal alamaz: Hakikaten, sekiz yüz bin İstanbullunun gözü-

ne batan şeyler o kadar çoktur ki, etrafımıza rahat rahat bakabilmemiz için her şeyden evvel sizin gibi kıymetli bir göz hekimine ihtiyaç vardı!

Artık bundan sonra, mesleki bir alışkanlıkla İstanbul belediyesinin gözünü dört açacağınıza şüphe yok.

Öyle ise, hemşerilerimi şimdiden tebrik edeyim: Gözünüz aydın!

Bu tebrikten size de bir pay ayırmayı ne kadar isterdim, sayın Kırdar... Fakat doğrusunu itiraf edeyim: Kendimizi böyle sevinçle kutlarken, size yarım ağız bile: Kutlu olsun, demeye dilim varmıyor.

Öyle bir şehrin başına geliyorsunuz ki, dünyayı bize,

bizi dünyaya bağlayan düğüm noktasıdır.

Öyle bir şehrin başına geliyorsunuz ki, Ankaradan kalkan her tren buraya durur ve Ankaraya giden her tren buradan kalkar.

Öyle bir şehrin başına geliyorsunuz ki, vilâyet konağı matbuat caddesindedir.

Öyle bir şehrin başına geliyorsunuz ki, Mimar Sinan'ın bir kaç âbidesini kaldırdıktan sonra geriye kalan arnavut kaldırımıdır.

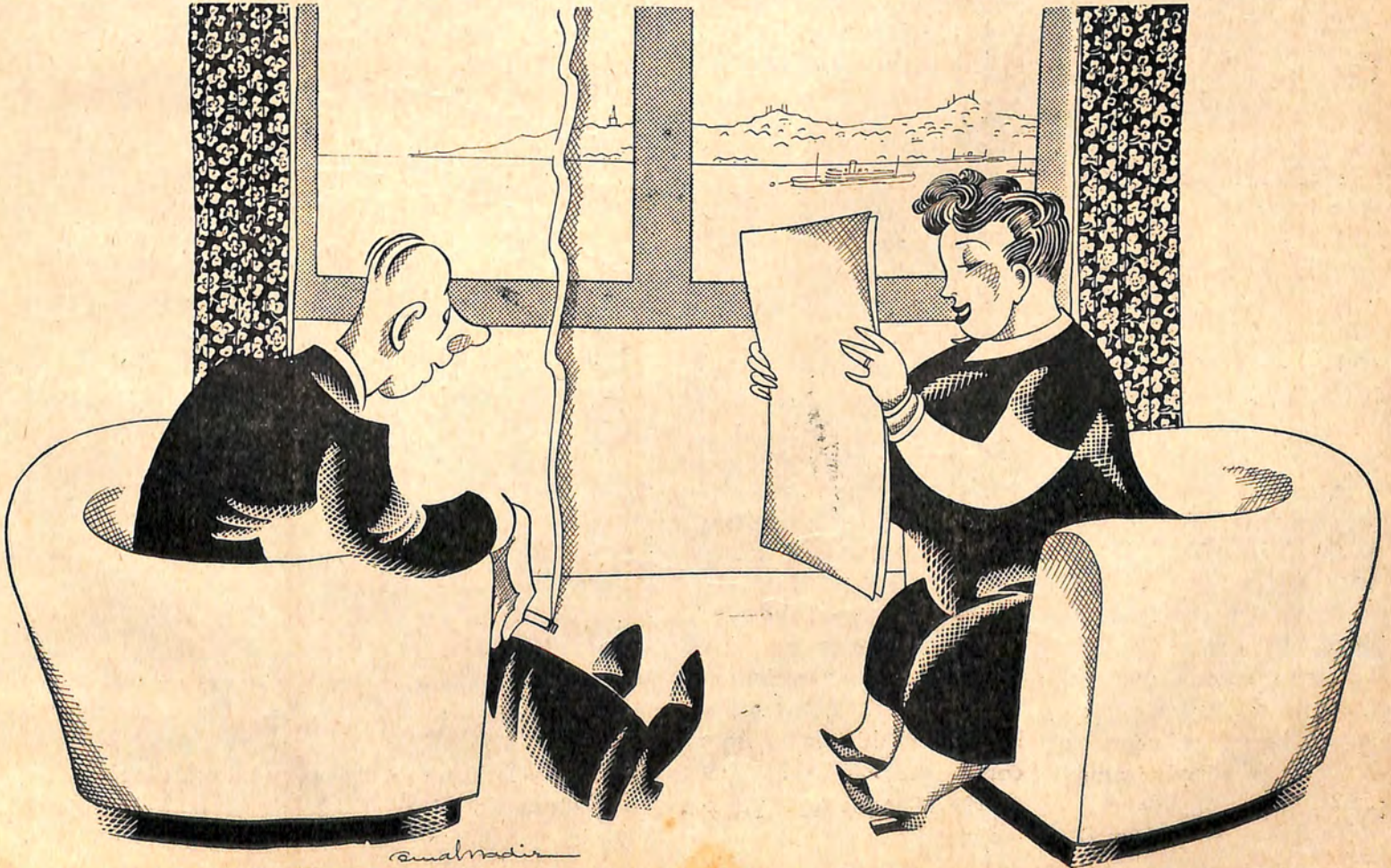
Öyle bir şehrin başına geliyorsunuz ki..... Hayır, sizin başınıza öyle bir şehir geliyor ki, Allah yardımcınız olsun!

Yusuf Ziya Ortac

Bayar hükûmetinin İstanbul'a bir (Lütlü) !

Yeni vali ve belediye reisimiz
Lütfi Kırdar

— Yeni İstanbul valisi göz hekimi imiş...

— İsbet.. İstanbul da memleketin gözbebeğidir!..

Komiser — Münasebetsizlik istemem. Herkesin sü-kûnunu bozduğunuz için gürültü ile mücadele nizamnamesinin maddei mahsusası mucibince 25'er lira cezayı nakdî. (Otel direktörüne) Eğer böyle bir hal bir daha tekerrür ederse oteli kapatırım, haberiniz olsun!

(Komiser ve polisler çıkar)

Hazım — (Bediaya) Zo, senin hiç sıkılman yoktur?

Bedia — Ka, ne olmuş ki?

Hazım — Daha ne olacak idi? Odana yabancı adam çağırдын ise bunun **sebebini** ağnamadım sanırsun? Konuşulacak hususî maslahat varmış? He? Karabet bu zokaları yutar?

Vasfi Rıza — Yalnız ona ne söylüyorsun, buna da söyle!

Hazım — Karı koca arasına girmek istemoorum. Şimdi sen sus ol, ben ne ki söyloorsam can kulağı ilen dinle! (Bediaya) Süt dökmüş kedi gibi önüne bakıp ne susoorsun? Bu herif ilen ne maslahatın vardı, ağnayalım!

Nihat — Ağzınızı bozmayın, kime herif diyorsunuz?

Hazım — Sana deorum!

Nihat — Ben herif değilim, Bu sözü iade ederim.

Hazım — Ya, ne deye-yim istersin? Sayın bayım, diyeyim, üstelik elini, ayağını öpeyim. Ettiğin kepa-zeliğe bir teşekkür istoor-sun? Aklını başına al, karşında namusunun feveranı ile bir dişi kaplan kesilmiş bir karı olduğunu unutma. Şu kertede üzerine atlayıp saçını başını yolmoorsam bunu korkaklığımdan sanır-sın?

Vasfi Rıza — (Zekiye) E-

vet, bunu korkaklığımızdan sanıyorsunuz? Alimallah birer dişi kaplan gibi şöyle üstünüze atlayıp...

(Sahnedeki ceketsiz duran Zeki bu sırada aksırmak için yavaş yavaş başını yukarı kaldırır. Elini yüzüne doğru getirir.)

Vasfi Rıza — Herif korkusundan bayılacak mı nedir? Evet, şöyle üstünüze bir sıçrayıp!...

(Zeki kuvvetle aksırır, Vasfi Rıza bir iki adım geri kaçar.)

Hazım — Sus ol, daha hitabem bitmemiştir. Senin hesabını görmeyi sona bırakoorum.

Vasfi Rıza — Evet, şimdi-lilik hesabımızı görmeyi sona bırakıyoruz. İstedğin kadar aksır!

Hazım — (Bediaya) Sana soroorum. Bu namus lekesini neylen temizliyeceksin! Bundan sonra beraber yaşamamıza imkân vardır?

Bedia — Ya sen yapmadın?

Hazım — Ben karıyım, bana bakılmaz.

Vasfi Rıza — Biz karıyız, bize bakılmaz.

Hazım — Bizim ettiğimiz kusurları siz namusunuzla, haysiyetinizle kapatacaksınız. Sizin vazifeniz o!

Vasfi Rıza — Biz kabahat ettik mi, siz hemen onları kapamaya çalışacaksınız.

Şevkiye — Ey demek, her şeyi yapmaya sizin hakkınız var, bizim yok.

Vasfi Rıza — Tabii biz karıyız, siz kocasınız. Ya vaktile biz koca siz karı iken nasıldı? Sizin kabahatlerinizi biz kapamaya çalışmıyor muyduk? Şimdi de siz aynı şeyi yapacaksınız!

Hazım — Evet, şimdi siz! **Vasfi Rıza** — Her şey sırayla!

Şevkiye — Benim böyle kocalığa aklım ermiyor!

Bedia — Benim de!

Vasfi Rıza — Bizim de er-miyordu ama, çaresi yok. İşte kocalık demek, bu demek. Bak, iki ay içinde biz nasıl bütün kadınlığınızı öğreniverdik. Saçlarımızı kıvırıyor, ırnaklarımızı boyuyor, sabahdan akşama kadar sırt üstü yatıyoruz. Hiç bir işe el sürdüğümüz var mı? Dedikoduya, israfata, tembelliğe alıştık. Öyle mükemmel ev kadını olduk ki görenin parmağı ağzında kalıyordu. Kocalarımızı da istediğimiz gibi evirip çevirmeğe başlamıştık. Her istediğimizi yapıyorduk. Ama şimdi işi bozdunuz, bizim yapmaya hakkımız olan şeylere siz burnunuzu soktunuz. Buna katiyen müsaade edemeyiz, anladınız mı? Kadınlığımızın mukaddes haklarını sonuna kadar müdafaa edeceğiz.

Şevkiye — Biz size ne yapıyoruz?

Vasfi Rıza — Daha ne yapacaksınız? İşimize karşıyorsunuz, bizi aldatmaya kalkıyorsunuz, hattâ bizimle kavga etmeye bile cesaret ediyorsunuz. Bütün bunlar bizim hakkımız.

Şevkiye — Ya bizim hakkımız?

Vasfi Rıza — Sizin hakkınız bizi müdafaa etmek, bizi korumak, bizim arzularımızı yerine getirmek, kusurlarımız olursa onları hoş görüvermek!

Hazım — Dahası var. Çalışıp kazanmak, sık sık hediyeye getirmek, yüzümüze

gülmek, bizi eğlendirmek. Sonra sinemaa, baloa götürmek...

Şevkiye — Ben böyle kocalığa razı değilim. Ayrılalım!

Hazım — Hayır, o da bizim hakkımız!

Şevkiye — Ne demek!

Vasfi Rıza — Ne demek olacak? Eğer biz istersek ayrılabilirsiniz.

Şevkiye — Ya siz istemezsiniz de biz istersek!

Vasfi Rıza — Ayrılamazsınız!

Şevkiye — Çıldıracam. Bu ne biçim şey!

Vasfi Rıza — Çıldıracak bir şey yok. Kocalık!

Şevkiye — Demek ki ömrümüzün sonuna kadar böyle sizin derdinizle çekeceğiz.

Vasfi Rıza — Tabii. Madem ki kocamızsınız. Çekeceksiniz.

Şevkiye — Demek biz sizin esiriniziz?

Vasfi Rıza — Tabii. Madem ki kocamızsınız.

Şevkiye — (Bediaya) Allah aşkına şunlara bir şey söyle.. Üstüme fenalıklar geliyor.

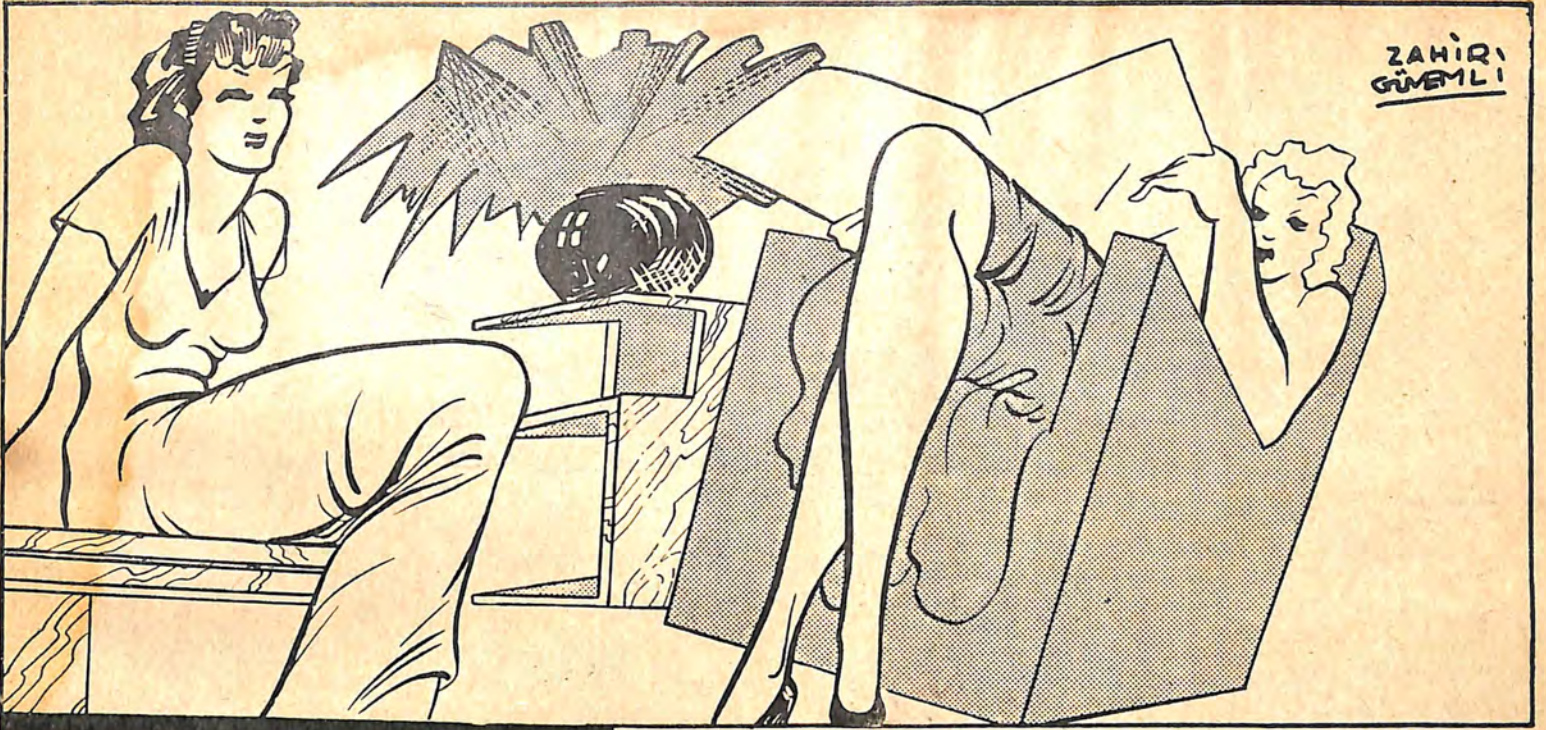
Bedia — Karabet, artık çok oloorsunuz. Madem ki kocanız, sizi itaate davet edoorum!. Haydi, odanıza çıkın bakayım!

Hazım — Koca kısmı karıyı böyle çağırır. İlk önce yalvar yakar olun görelim. Canımız ister ise çıkar, istemezse çıkmayız.

Bedia — Kocan değilim, emrediyorum!

Hazım — Sen bana emredeceksin, yoksam ben sana emredeceğim? Sen karısına emreden terbiyeli koca gördün?

(Arkası var)

— Bak, bu kış armut az olacakmış...
— Yaaa... Öyle ise elimizdekilerin kıymetini bilelim!

Gazetelerden — Radyo idaresi abonelerinin fikrini almak üzere bir anket açtı.

Abone — Pür âteşim, açtırma benim ağzımı zinhar!

Muallimlerin mesken bedelleri için Maarife bir istida verildi..
— Gazetelerden —

Doktor — Anî bir heyecan mı geçirdi?..

Muallim — Evet!.. Mesken bedelleri veriliyor! diye arkadaşlar şaka ettiler!..

Tarihî Bir Kılıç

Bay Akdem asarı atika meraklısıydı. Her gün çarşıdaki antikacı dükkânlarını dolaşır, koleksiyonuna ilâve edecek bir şey arardı.

Bir gün, bu dükkânların birinde, gümüş kakmalı eski bir kılıç Bay Akdem dikkatini celbetti. Antikacıya sordu:

— Bezirgân, bu kılıca ne istiyorsun?

— Sezin için yetmiş beş lira...

— Amma yaptın ha... Olacağı söyle bakayım...

— Sermayesi yetmiş lira be kuzum...

— Şuna elli lira vereyim mi?..

— Bereket versin paşam, olamaz!.. Son fiat yetmiş lira olur...

Bay Akdem pazarlığın uymayacağını anladı, kılıcı almaktan vaz geçti.

* * *

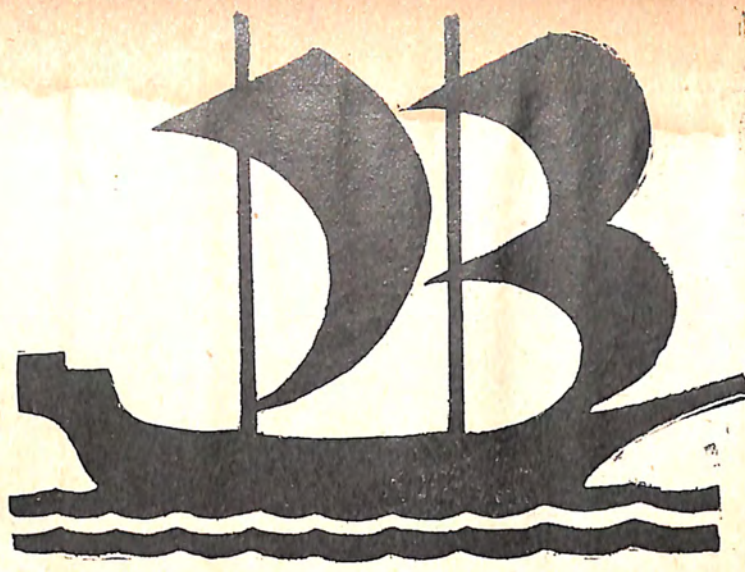
Bu vakadan bir kaç ay sonra, Bay Akdem, Mefkûr isminde, kendisi antika meraklısı bir zat ile tanıştı. Bay Mefkûr, Akdemi evine davet edip koleksiyonunu gösterdi. Oda duvarlarını tezyin eden eşyayı birer birer gözden geçirirken gümüş kakmalı bir kılıcın önünde kaldılar.

Her vesile ile ecdadından bahsetmesini seven Mefkûr:

— Efendim, dedi, bu kılıcın hikâyesi uzundur.. Ceddin ekberim «Demirtaş paşa» Bağdat seferinden avdetinde...

Bay Mefkûr, uzun bir masal anlattuktan sonra:

— İşte efendim, dedi, ceddin ekberimden bendenize kadar intikal eden bu kılıç böyle bir yadigârı tarihi, böyle bir bergüzârı kıymettardır.

Kadıköy vapurlarındaki Denizbank firmalarını gördünüz mü? Her vapura binişimde, bir çift kartal kanadı gibi bacayı saran bu heybetli şekle korkarak bakıyorum. Bana öyle geliyor ki vapur, yolcularından ziyade bu firmanın ağırlığı altında suya gömülüyor.

— Niçin bu kadar büyük?

Diye merak ediyordum. Geçen gün cesaretle karşısına geçip uzun uzadıya seyrettim. Meğer, bu yalnız yazı değil, resimmiş de!.. Fütürist ressam, eski hattatların bir hünerini bu kompozisyonda canlandırmış. Hani, hatırlarsınız, eskiden kahvelerde hem yazı, hem resim levhalar vardı. Çifte (Ya Ali) ler. (Ayn) lar ağızlarını açmış birer arslandı; ve yahut (Ah, minel'âşk) lar. Boynu bükülmüş (he) nin gözlerinden yaş damlardı. Bu, daha ziyade kayık biçiminde, kürekleri eliften yazıları andırıyor.

Yeni sanatkâr D ve B nin karınlarını şişirerek birer koca yelken yapmış. Sonra bunları bir kayık silüeti üstüne yerleştirmiş. Denizi anlatmak için de altına, Karagözdeki göstermelik gibi siyah kıvrımlı bir çizgi koymuş...

Hepsine peki! Fakat neden Denizbank kadar modern ve mükemmel bir müessesenin sembolü yelkenli kayık olsun? Mutlaka en iptidai şekle mi gitmek lâzımdır? Eğer böyle olsa, adaleti balta ile, maarifi sopa ile temsil etmek icap ederdi. Haksız mıyım? Bilmiyorum. Fakat ben, bu acayip kompozisyon karşısında, sanatın iki asıl vasfı olan sadelik ve tabiiğe bir kere daha hayran oldum!

Orhan Seyfi Orhon

KAZANÇ

Borsa önünde iki ahbab konuşuyordu:

— Vallahi, her zaman da söylerim, İstanbul tam para kazanılacak bir memleket doğrusu... Köyden buraya geldiğim zaman cebimde on liram vardı...

— Şimdi?

— Şimdi... Tamam on bin lira borcum var...

Horoz

Böylesi de Olur !

Bay Naci, salondaki büyük oturtma saatin geri kalmasından şikâyet ediyordu. Ayar edeyim derken büsbütün bozmuştu. Hizmetçi kadını çağırıyor:

— Şerife kadın, bu saati al, saatçiye götür. Yaptır!

Şerife kadın: Başüstüne, dedi.

Naci, akşam eve geldiği zaman salona girdi, boğuk saat mükemmelen tıkır tıkır işliyordu:

— Şerife kadın, saatçiye ne verdin?

— Beş para vermedim.

— Nasıl olur? Saatçi senin akrabam mı?

— Benim kızım, Bay Hüsnülerde hizmetçidir. Orada tıpkı tıpkısına bizim saate benzeyen bir oturtma saat vardı. Bizim saatle onu değiştirdim.

Naci, hiddetle köpürdü:

— Bu saat, Bay Hüsnünün saati mi? Bu adeta hırsızlık... Hilekârlık... Namusluca bir iş değil... Ben, böyle kepezelik istemem. Yarından tezi yok, saati aldığın yere götür, benim saatimi de getir... Anladın mı? Bir daha da böyle münasebet-sizlikler görmiyeyim!

Şerife kadın ertesi gün saati getirmişti. Naci, akşam salona girdi. Saat eski yerinde tıkır tıkır işliyordu:

— Saati kaçta tamir ettirdin?

— Beş para vermedim.

— Allah Allah.. Yine ne dalavere çevirdin?

— Bunda dalavere yok... Bay Hüsnü meraklıdır, bizim saat bir gün orada kaldı ya, hemen tamir ettirmiş.

Karga

Balta ve Süpürge

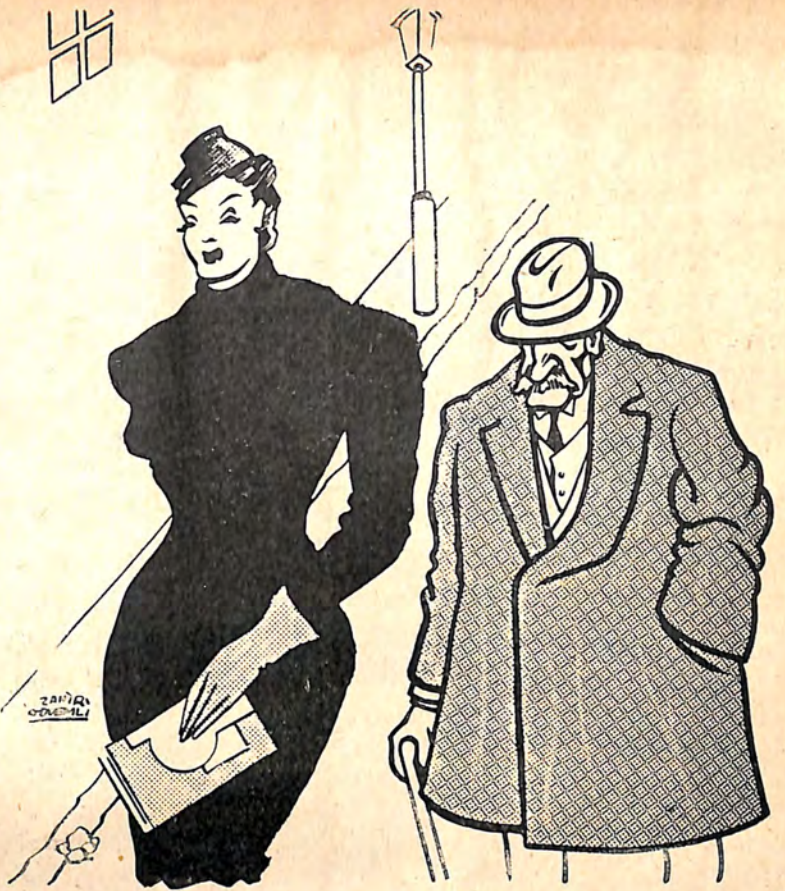
Yazan : PEYAMİ SAFA

Bazı şehirlerde eskilik, bazılarıda da yenilik bir kıymettir. Hiç kimse Venedikte, karanlık suların kıyılarındaki sırtan küçük pencereli, sıvaları dökülmüş, her an yıkılmaya hazır birer harap ev haline gelen asırların yerine kübik apartıman görmeği düşünmez. Orada her çatlak, her oyuk, her leke, her çarpıklık ve yıkıklık; mermer gibi, altın gibi, elmas gibi bir kıymettir. İki sene evvel gondolları motör takılması düşünülmüştü; bütün Avrupada kıyamet kopup kalktı. Venedikte veba, yenilikten daha az korkunçtur.

Bayramlık esvap gibi yeniliğinden değil, bütün ehemmiyetini ve cazibesini keman gibi, halı gibi, şarap gibi eskiliğinden alan yıllanmış kıymetler arasında büyük tarih şehirleri de var-

dır ve İstanbul onlardan biridir. Eğer Şiliden, Newyorktan, Londradan veya Paristen İstanbulu görmek için gelen seyyahın burada Ermeni kübiği apartıman, iki karış asfalt aradığını zannediyorsak çok yanlışlıyoruz. İstanbulun betonu, kübiği, asfaltı memleketlerinde bunların yüz bin kat ve yüz bin çeşit âlâsına sahip turistler için, sadece, komiktir.

İstanbulu kıymetlendirmek için yapılacak şey, Yenicami önünde açmaya başladığımız meydan gibi, tarihin üstüne yığılan süprüntüleri kaldırmaktır. Bir çok semtlerde bu süprüntülerin başında yeni binalar gelir. Süleymaniye'nin önünde yapılan enstitü bu rezaletlerden biridir. Kaç milyon liraya mal olmuş olursa olsun o binanın der-

— Gerçi siz pek gençsiniz.. Ama, ben de o kadar ihtiyar sayılmam.. Altmış yaşında...

— Altmış mı?.. Yaaa, vah vah.. Ben yetmiş biliyordum!

Stadyomda:

— Aman arkadaş, tımarhaneden bir deli kaçtı.. Buraya girdiğini söylüyorlar, gördün mü?..

— Evet, evet.. İşte, şu uslu uslu oturan adam!..

hal yıktırılmasına reyini vermiyecek bir tek zevk sahibi yoktur.

Fakat eskilik pislik demek değildir. Her eskinin pis veya her yeninin temiz olması lâzım gelmez. Şu var ki, eskinin temiz tutulması daha zor olduğu için, biz ihmallerimizin kirini tarihe atfediyoruz ve temizlik yapmak için süpürge yerine baltaya sarılıyoruz.

İstanbul baltadan ziyade süpürge lâzım.

Bu şehirdeki vazifemiz tarihin bekçiliğidir; onun içinde değil, yanında yeni bir İstanbul çıkacağımız güne kadar bu rolümüz değişmeyecektir. Yaşlılar genç olamazlar, ancak baba olabilirler. Eski İstanbul'dan, içinde değil yanında bir yeni İstanbul doğuncaya kadar, çocukça yeniliklerimizle bu şehri kısa pantolon giymiş bir ihtiyar gibi mas-kara etmiyelim.

Peyami Safa

Antika Çiçeklik

Yazan : ERCÜMEND EKREM

Bedesteni atık esnafından Hacı Numan, koltuğunun altında, gazete parçasına sarılı bir paketle doktor Lokman Şafi'nin muayenehanesinden içeriye girdi. Tam istirahat zamanı idi. Pence-reden sokağı seyretmekte olan doktor, Numanı memnuniyetle karşıladı.

— Oo!. Gel bakayım, Hacı! Nasılsın? Ne var, ne yok?.

— Sağlığınız, velinime-tim!. Evelallah, sonra saye-nizde hamdolsun iyiyim. Beni ikinci defa dünyaya getirdiniz. Cenabı hak razı olsun!. Dâreynde aziz et-sin!. Alimallah, bu lûtfünü-zü nasıl ödiyeceğimi bile-miyorum.

Doktor Lokman Şafi, bu-rada ihtiyarın sözünü kesti:

— Bahse bile değmez, Hacı! dedi. Ben sana kar-şı vazifemi yaptım. İşte o kadar!

— Aman, efendim! Bah-se değmez olur mu? Dost-lardan ırak, öldüm gitti idim. O ne kan zayıtı idi, öyle?.. Sırf, tedaviniz, haza-katiniz sayesinde kurtul-dum. Şimdi efendimize kar-şı borcumu eda etmek iste-rim. Ne çare ki fakir bir

adamım. Bedesten, evvel zamandaki gibi insanı do-yurmuyor. Diğer taraftan kimsenin bana hakkı geç-tiğini istemem. Onun için şu antika çiçekliği fakirin ber-güzarı olarak kabul buyur-manızı istirham ederim.

— Canım, Hacı! Ne zah-met! Böyle şeye lüzum var mıydı?

— Yoo! ne demek doktor? Vakıa bana ettiğiniz iyiliği dünyada ödemez. Lâkin yi-ne erbabının indinde çok kıymetlidir. Halis Sakson-ya. Böyle parçalar, şimdi bedestene düşmüyor. Hep-si, birer, ikişer, Amerikayı, Avrupayı boyladı. Hele bu eski maden bir yerde kal-madı. Buyurun!

Hacı Numan, gazete kâ-ğıdını açtı ve içinden eski bir Saksonya çiçeklik çı-kardı. Üzerinde belki pek sanatkârane tersim edilmiş, fakat çok açık, çok çıplak, esatîr devrinden mülhem bir manzara vardı. Doktor bu-nu görünce başını kaşdı. Böyle şeyi her gün bir çok kadınların uğrağı olan mu-ayenehanesinde göz önüne koyamazdı. Eve götürse, o-rada da, Allah bağışlasın, bir melek kadar saf, yetiş-

kin kızı vardı. O masûmun nazarlarını durup dururken rencide etmekte mana yok-tu. Bununla beraber, ihti-yar müşterisini kırmak iste-medi:

— Çok teşekkür ederim, Hacı! Lâkin zahmet etme-meliydin!

Diyerek hediye-yi aldı. Numan da mukabil teşek-kürlerini tekrar ederek ka-pıdan çıkarken:

— Bunun elbette bir eşi vardır, dedi. İnşallah ele geçirirsem, onu da takdim ederim, çift olur..

* * *

Hacı Numan gider git-mez, Doktor Lokman Şafi-yi bir düşüncedir aldı. Bu mü-nasebetsiz çiçekliği ne ya-pacağını bilemiyordu. Ni-hayet kurtulmanın yolunu buldu.

— Bizim dava vekili Na-tuk'a hediye ederim, dedi. Geçen defa, kayın valdenin evkafla olan davası için ücret kabul etmedi idi. Ha-zır, bu değerli de bir şey... Verir, kurtulurum!

Lokman Şafi, alelâcele çiçekliği bir kâğıda sardı, koltuğunun altına kıştırınca sokağa fırladı. Doğru, Na-tuk'un yazıhanesine...

Kapıdan içeri girer gir-mez:

— Merhaba dostum! diye bağırdı. Kayın valdenin da-vasından dolayı sana teşek-kür etmeğe geldim. Madem ki ücret kabul etmiyorsun, o halde şu ufak hediye-yi al, bir tarafa koy da beni ha-tırla!

Avukat çiçekliğe bayıldı.

— Aman, nefis şey!.. Bu-nu nerede buldun? diye sordu.

Fakat, karşısına geçip de iki dakika kadar doya do-ya seyrettikten sonra:

— Pek çok teşekkür ede-rim azizim, dedi. Lâkin sen bunu getirdiğin gibi tekrar al, götür.

— Neden?

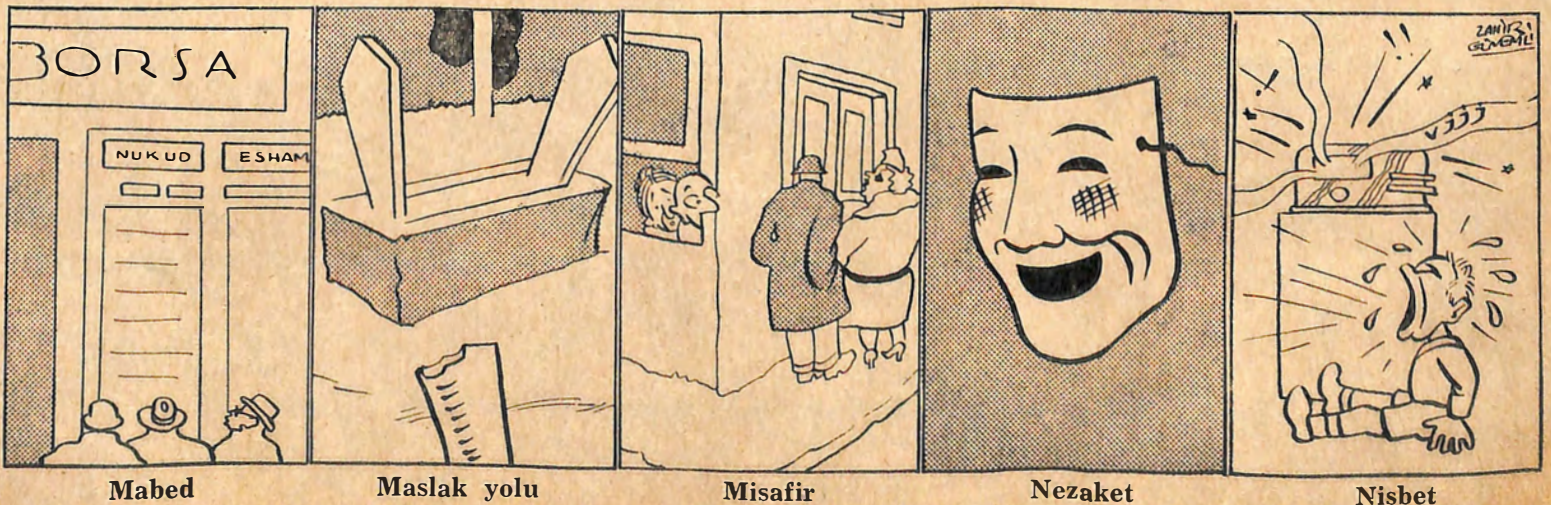
— Zira, burada tutamam. Avukat yazıhanesi ciddi bir yerdir. Evde ise valdenin taassubu malûm. Maazal-lah, kadıncağız beni evlât-lıktan reddeder!

— Yahu! etme be!. Bak ne kadar güzel, ne nefis!

— Öyle.. Gerçekten gö-züm üstünde kalacak ama, ne yapayım?

Doktor Lokman Şafi azim-kâr bir adamdı. Arkadaşı-nın hiç bir itirazını dinleme-

Lûgatnamei Zahir ÇELEBİ

di, ve neticede galip gelecek, hediyesini masanın üzerine bırakıp gitti.

* * *

Doktor gidince bay avukat çiçekliği eline aldı ve bir kere de yakından tetkik etti. Aynı zamanda bunu ne yapacağını düşünüyordu.

— Bari ben de birisine hediye edeyim, dedi. Lâkin kime? Hah, buldum! Bizim Lahnettin, ikide birde bana bedava konser bileti yollar. Ben de bu sefer, hazır fırsat, şunu verivereyim.

Biraz sonra, hediyesi koltuğunda, Lahnettin'in kapısını çaldı. Kemanii şehir, çiçekliği memnuniyetle kabul etti ve konsolun üzerine koydu. Fakat eşi dostu, ahababı boyuna kendisile alay ediyorlardı. Zavallı adamcağızın rahatı, huzuru kalmadı. Nihayet bir gün bıçak kemiğe dayandı. Tesadüfen parasız da kalmıştı. Netameli çiçekliği koltukladığı gibi soluğu be-destende aldı...

İki gün sonra, yine öğle vakti, Lokman Şafi, muayenehanesinde oturmuş, veremin yoğurtla tedavisi hakkında yaptığı tecrübelerle elde ettiği neticeleri düşünüyordu. Birdenbire kapı açıldı ve içeriye Hacı Numan girdi. İhtiyarın yüzü fevkalâde gülüyor, her halinden sevinç, saadet belli oluyordu. Elinde kâğıda sarılı bir şey vardı. Heyecandan, nefes nefese soluyarak:

— Ah, doktor! dedi ne kadar sevindim bilmezsiniz: Talihiniz varmış. Çiçekliğin eşini buldum. Yıllarca arasa idim rast gelmezdi... Kısmetmiş.. Alın, güle güle kullanın. Velinimete yadigar olsun!

Hacı Numan, fartı meserretten titriyen elleri ile sarıyı açtı.. Çiçekliği masa-

— Modern caddeler ağaçsız yapılacakmış...
— Köşesiz yapılırsa daha iyi olur!..

nın üzerine koydu.

Doktor Lokman Şafi, dudaklarını kımıldattı. Bir şeyler söylemek istedi. Fakat hayretten nutku tutulmuştu!

Ercümen Ekrem

ALACAKLILAR

— Bana kimlere borcun varsa söyle. İsimlerini hatıra defterime kaydedeceğim!

— Alla Allah... Benim a-

lacaklılarımdan sana ne?.. Borçlarımı mı ödiyeceksin?

— Hayır, mesele o değil, bu adamlar ödünç para veriyor demektir. Günün birinde bana da lâzım olur!

Bir kızla bir delikanlının başbaşa kalması değil, konuşması bile yasaktı. Ateşle barutun - bir infilâk olur korkusu ile - bir araya gelmesine analar babalar razı olmazdılar. Onun içindir ki aşkımızın tamamiyle romantik idi. Tanışmadan, görüşmeden sevişiyorduk. Tesadüfen bir defa görmek, sevmek için kâfi idi. Aklın, muhakemenin, düşüncenin, uzlaşmanın, anlaşmanın bu platonik aşklarda yeri yoktu.

On yedi, on sekiz yaşın-
da idim. Mühendishane
harbiyesinde okuyordum.
Hafta başları izinli çıktık-
ça vapurlarda, atlı tram-
vaylarda bir perde ile bö-
lünmüş olan kadınlar tara-
fında henüz örtünmüş, ye-
ni erkekten kaçmağa başla-
mış sarışın, elâ gözlü ve-
ya beyaz kara közlü kara
kaşlı kızlara göz süzer, içi-
mi çekerdim. Ramazan ge-
celeri Direklerarasında, cu-
ma günleri Fenerbahçede
ince peçeli güzel kızların
peşine takılırdım. Sevmek,
sevilmek, aşk havası içinde
yaşamak istiyordum.

Bir izin günü bize yakın

bir mahallede oturan dayımın evine gitmiştim. Yengem, daha ben merdivenleri çıkarken: «Misafir var! Karşığı odaya!» diye seslendi ve oturdıkları odanın kapısını örterken pembeler giymiş, sarışın, ince uzun boylu bir genç kızın silüeti gözüme ilişti.

Odaya girip kapıyı kapadım. Fakat yüksek sesle konuşan misafirlerin arasına ince, gevrek kahkahaları mütemediyen içimi gıcıkliyordu.

Bu kızlar seslerini bana
ıştırmek ve beraber otura-

madıkları bir genci **üzmek** istiyorlardı. Artık dayanamadım. Parmaklarımın ucuna basa basa sofaya çıktım. Oda kapısına kadar geldim. Kalbim helecandan kuş gibi çırpınıyordu. Dilim damağım kup kuru olmuştu. Gözümü anahtar deliğine uydurdum ve kenardaki iskemlede önce kapı aralığından gördüğüm lepiska saçlı genç kızın tatlı bakışlarını, güldükçe pembe dudakları arasından beliren beyaz dişlerini gördüm. Belki dışarı çıkan olur korkusu ile fazla dur-

madan yine parmaklarının ucuna basarak karşıki odaya kaçtım. Çekildiğime isabet etmişim. İki dakika sonra yengem yanıma geldi ve üzüntülü bir sesle:

— Vah! vah!. Yalnız kaldın!. Ama şimdi giderler, sonra görüşürüz, dedi.

Ben telâşla sordum:

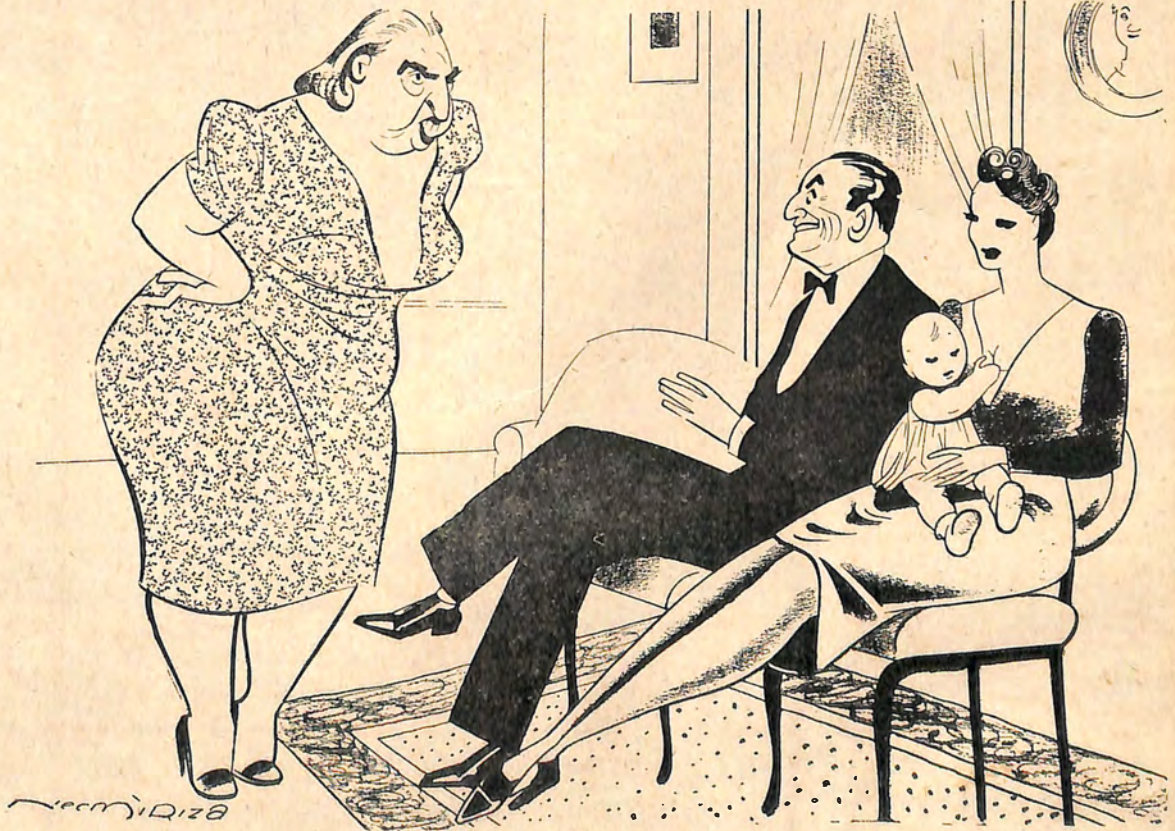
— Kuzum yengeciğim, şu kapıdan girince sağdaki iskemlede oturan küçük hanım kim?

Yengem şaşırdı:

— Hay Cingöz hay! Ne vakit gördün? Olur şey de-
ğilsin! Onun adı, Güzel
Nuriyedir. Çok şeker kız-
dır!

— Peki! bunlar nerede oturuyor?

— Allah, Allah! istintak mı ediyorsun? Neden bu kadar merak ettin? Bizim kapı bitişik komşumuz. Yani taşındılar. Bahçe duvarımız müşterek. Hadi, hadi öyle elin kızları ile o kadar alâkadar olma. Sonra zararlı çıkarsın, dedi ve misafirlerin yanına gitti.

— Sütüinenin odasında ne isin var bakayım?.. Ha?..

— Şey.. Karıcığım.. Hani unuttun mu?.. Geçenlerde doktor bana da süt tavsiye etmişti ya!..

O akşam mektebe döndüm. Yolda hep Nuriyeyi düşündüm. Bütün hafta derste, müzakerede, bahçede teneffüste, gezerken, yürürken, yatarken aklımda hayalimde hep Nuriye! Hafta başını ipile çektim. İzin günü eve uğradıktan sonra doğru yengeme gittim. Kendisi sokakta imiş. Merdivenleri dört atlayarak sofaya çıktım. Nuriyenin evinin yan pencereleri oradan görünüyordu. Vakit kaybetmek caiz değildi. Nehavendden Fuzuli'nin bir gazelini okudum:

**Bende Mecnundan fezun â-
şıklık istidadı var
Âşıkı sadık benim Mecnu-
nun ancak adı var!**

Üç dakika geçmeden komşunun kafesinde bir hal belirdi. Ben kafesi sürdüm. O da usulcacık açtı. Biraz baktık. Sonra ben bir temenna ettim, o da mukabele etti. Bir küçük kâğıdı katlayıp gösterdim. Başını eğdi. Çılgın gibi içeri koştum. Pembe bir kâğıda şu satırları yazdım:

«Güzel Nuriye! Geçen hafta kapı aralığından gördüğüm hayaline vuruldum. Bir hafta gözlerime uyku girmedii. Mektepte hep seni düşündüm. Seni seviyorum.»

Selim Sırrı

Tekrar pencereye geldim, Nuriye orada bekliyordu. Mektubu atacağımı işaret ettim. bahçeye indim. Duvarın dibindeki erik ağacına çıktım. Şimdi onların bahçesini iyice görüyordum. O da korka korka duvara yaklaştı. Bir an gözlerimiz birbirine takıldı kaldı. Mektubu attım. Alması ile kaçması bir oldu.

O hafta Nuriye beni daha çok meşgul etti. Dersler kulağıma girmiyor, bütün gece onun için şiirler düzmeğe çalışıyordum.

— Yazın burada bir kız kendisini denize attı.. Bir genç, hemen dalıp kurtardı..
Sonra, evlendiler!

— Aman güzelim, peşin haber vereyim: Ben hiç yüzmek bilmem!..

Nurunu her tarafa saçtıkça
Gözlerin gözlerime baktıkça
Gülerek benden uzaklaştıkça

.....
.....

Arkasını getiremiyor, sonra defterime yüz, iki yüz, beş yüz Nuriye yazıyordum. Yengem ziyaretlerimin sıklaşmasından işi sez-

di, ben de ondan hislerimi gizlemedim. Nuriye ile erik ağacından altı ay içinde üç dört kere konuşabiliyordum. Fakat onu dehşetli seviyordum. Kararımı verdim. İş anneme açacağım ve Allahın emrile Nuriye ile evleneceğim.

İzinli çıktığım haftalardan birinde akşam annemle pet-

rol lâmbasının donuk ziyası ile aydınlanan küçük odamızda mangal başında erkân minderinde karşı karşıya otururken utana utana işi açtım:

— Anneciğim! ben fenayım, başımda bir ateş yanıyor. Onulmaz bir derde uğradım. Hastayım!. Dünya bana zindan oluyor. Bu

gidişle verem olmaktan korkuyorum. Veya intihar edeceğim!

Annem birden fena telâşlandı ve bütün şefkatile bana sokuldu:

— Ne oldun evlâdım? Anlat bakayım! belki bir çaresini buluruz!

— Anneciğim başımı bir sevdaya kaptırdım. Bir aşka tutuldum. Yengemin konuşusu Nuriyeyi seviyorum. Onu bana Allahın emrile alacaksın!

Annemin tavrı değişti:

— Evlâdım, sen çıldırdın mı? Daha tahsilini bitirmedin, cebinde beş para yok! O ise senden beter. İki çıplak bir hamamda yakışır. Ne ile geçineceksiniz? Cı-cim ayları geçince hırgür başlar. Parasızlık, hayatı size zindan eder.

Zavallı anacığim ne doğru şeyler söylüyor, ne güzel nasihatlar ediyordu, ama, onlar benim bir kulağımdan girip birinden çıkıyordu. Mütemadiyen: «Ya alırım, ya ölürüm! Beni kaybedersin, karışmam!» diyordum.

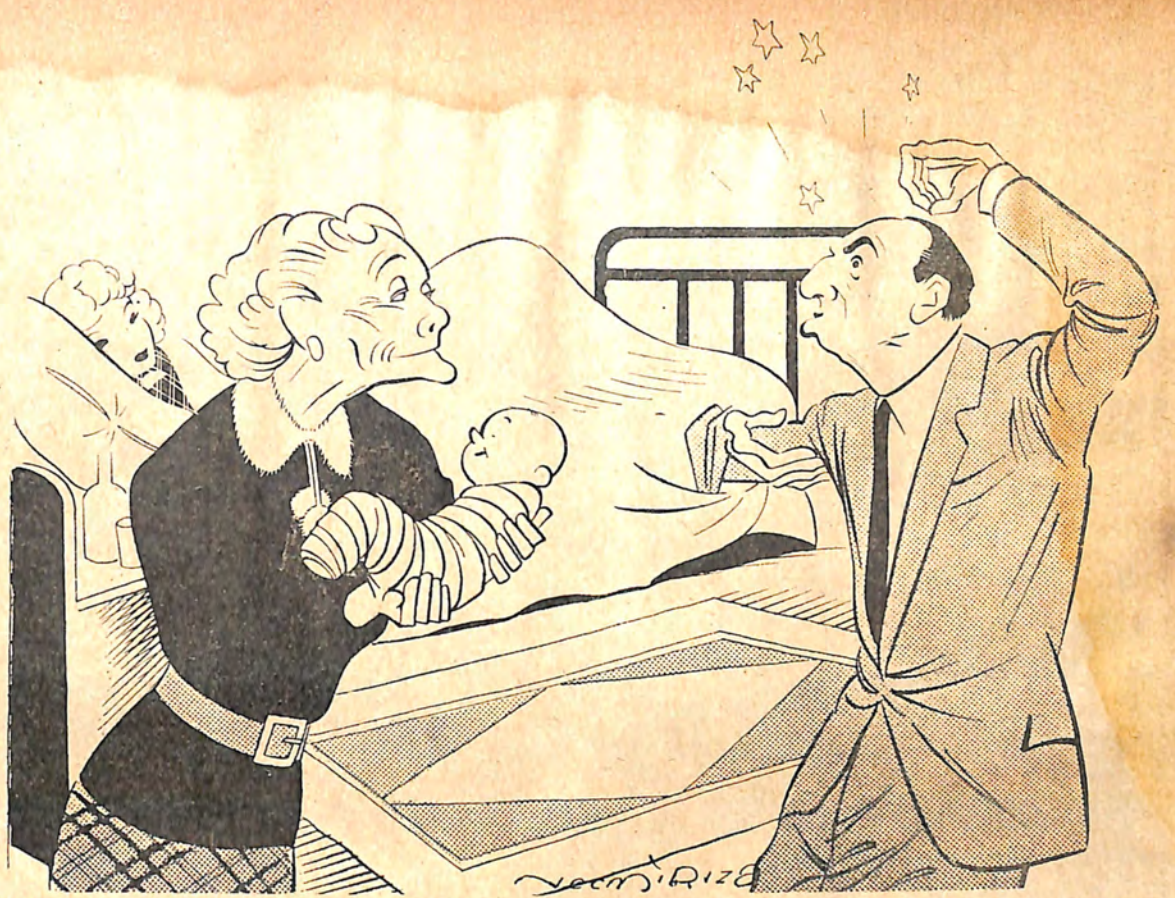
O hafta mektebe gittim. Aksi gibi sokakta tesadüf ettiğim bir dahiliye zabıtine dikkatsizlikle selâm vermediğim için dört hafta izinsiz cezasına çarptırılmışım.

Annem ise benim mektebe gittiğim ertesi sabahı erkenden Nuriyelerin evine gider ve annesine:

— Hanım, hanım, aklını başına al, kızın ile oğlum sevişiyor. Oğlum kararını vermiş: Onu kaçıracak! Benden günah gitsin, işte haber veriyorum, der.

Nuriyenin annesinin etekleri tutuşur. Eyhav, namusumuz iki paralık olacak diye telâşa düşer ve bir kaç gün evvel kıza görücü gelen Çanakkalede bir mülâzimin valdesile söz keserler. On beş gün içinde nikâhları kıyılır ve Nuriye Çanakkaleye gelir gider.

Bir ay sonra ben izinli çıktım ve tabii doğru yen-

Damad — Bu ne rezalet?.. Daha ben evleneli altı ay olmadı, karım doğurmuş!
Kaynana — Nasıl?.. Ben sana: Kızım çok hamarattır dememiş miydim!..

game gittim. Bahçede erik ağacına çıktım ve Nuriyeye geldiğimi bildirmek için bir türkü tutturdum:

**Deniz dibinde kaya,
Cemalin benzer aya!
Canda takat kalmadı:
Günleri saya saya!..**

Nuriyenin pencerelerinde hiç bir hareket yok. Kafesler mıhlı gibi kımıldamıyor. Sesim hiç bir akis yapmıyordu. Biraz bekledim. Arandım, bakındım yok! yok!. Dönüp eve geldim. Annemden işi sordum:

— Anneciğim, Nuriyenin valdesi ile görüştün mü?

Annem bana acır gibi bir tavrı aldı:

— Ah evlâdım, henüz çok gençsin ve tecrübesizsiin. Pek çabuk kapılıyorsun. Nuriye seni sevmiyormuş!

Ben isyan ettim:

— Bunun imkânı mı var? O benden başkasını sevmeyiz, dedim.

Annem:

— Üzüleceksin söylersen, ama ne çare! Nuriye on beş gün evvel kocaya vardı, Çanakkaleye gelin gitti, dedi!.

Başımdan aşağı kaynar sular dökülmüştü. Minderin üstüne kendimi attım, hıçkırık hıçkırık ağlamağa başladım.

Annem yüzümü gözümü öptü, bana bir çok teselli verdi. Tam bir sene onu hep rüyada gördüm. Ona serzenişler ediyor, bazan ağlıyordum. Yıllarca onun hayalile yaşadım. Yavaş yavaş bu hicrana alıştım.

Genç zabıt iken bazı akşamlar Büyük Çamlıca tepesine çıkar, oradan gurbu seyrederken hayalâta dalarım. Nuriyenin sevimli çehresi, tatlı gülüşü gözümün önüne gelir, kendimi erik ağacının üstünde sanır ve bir rüya görür gibi:

**Canda takat kalmadı
Günleri saya saya.**

Türküsünü mınldanırdım.

Selim Sırrı Tarcan

KERAMET

Bir mecliste, hokkabazlıktan, sihirbazlıktan, hünerden, marifetten bahsediliyordu. Bay Şükrü:

— Ben, on gün yemek yemeden, on gece uyku uyumadan durabilirim, dedi..

Arkadaşları itiraz ettiler:

— İmkânı yok. Böyle şey olamaz.

— Yüz lira bahse girer misiniz?

— Gireriz.

Derhal yüzer liralara meydana çıktı ve mukavele yazıldı: (Şükrü, on gün yemek yemeden ve on gece uyku uyumadan durabildiği takdirde kendisine yüz lira verilecektir. Duramadığı takdirde kendisi yüz lira verecektir.)

Netice ne oldu biliyor musunuz?.. Şükrü bahsi kazandı ve yüz lirayı aldı..

On gün yemek yemeden, on gece uyku uyumadan nasıl mı durdu?.. Çok basit: Gündüzleri uyku uyudu, geceleri yemek yedi!..

ÖLÇÜ!

İri yarı bir kadın tuhafı-
ye mağazasına girip dük-
kâncıya:

— Kocam için yakalılık is-
tiorum! der.

Dükkâncı:

— Peki bayan, verelim,
der .. Kaç numara olacak?

Kadın düşünür:

— Numarayı bilmiyorum
ama, durun size ölçümü ve-
reyim. Nah işte... İki eli-
min parmaklarını şöyle ka-
vuşturunca boğazını tam
kavıyorum. Bu ölçüye gö-
re verin!.

YAĞMURLAR

— Hani seninle bir gün
kâğıthaneye gidecektik?

— Gidelim!

— Ne zaman?

— Ne zaman istersen!

— Ben her zaman hazı-
rım, sen gününü tayin et!

— Yağmur yağmazsa bu
pazar günü gidelim!

— Gitmeyi muhale talik
etme, hakikaten gitmek is-
temiyorsan açık söyle!

İFTAR

Ramazanda, hasisin biri
iftar tertibine mecbur kalır.
Ahcısını çağırıp:

— Bugün altı davetlim
var. Beş kişilik yemek ya-
parsak, altı kişiye yeter.
Dört kişilik yemek de beş
kişiye kâfi gelir... Üç ki-
şilik yemek de iki kişi doyur-
ur.. Halbuki meşhur mesel-
dir: Bir kişinin yediği ile iki
kişi de olur...

Deyince ahçı:

— Zahmete ne hacet ba-
yım, der, iki su da bir ek-
mek yerini tutar!.

Dikenler Çiçekler

*Kadınların hakiki siması
otuz yaşında meydana çıkar.*

*Kadının yegâne müdafaa
silâhı göz yaşlarından ibaret
kaldığı zaman aşk muzaffer
olmuş demektir.*

*İnsan, düçar olmadığı her
felâketi bir saadet bilmeli-
dir!...*

*Erkek yorulmaktan ölür,
kadın ise yormaktan!*

*Hulya: İşte saadet!... İn-
tizar: İşte hayat!...*

*Dünyada iki türlü kadın
vardır: baştan çıkanlar, baş-
tan çıkaranlar!*

*İnsan bir kadını ilelebet
seveceğine yemin edebilmek
için, ya daha evvelden bü-
tün kadınları görmüş olmalı,
yahut da o kadından başka-
sını göremiyecek vaziyette
bulunmalı...*

*Bir kadının mizacı kıyafe-
tinden anlaşılır..*

İnsan, esirini arar!

*Tufan, muvaffak olmuş
tam bir eser değildir. Dünya
yüzünde insanı temizleme-
den bırakmıştır.*

*Hayatta en korkunç şey
büyük bir saadettir..*

*Hayat, çok güç bir eseri
sanattır, ancak bir kısmı iş-
lenebilir ve daima bitmeden
yarıda kalır...*

*Dostlarınızı kaybetmemek
isterseniz onları sık sık gör-
meyiniz.*

*Saadet, randevusuna geç
gelen sevgililer gibidir...*

*Vazifeler, ihtiraslardan zi-
yade mesut ederler.*

*Kadınlar iki türdür: Bi-
rine sahib olunur, biri tesa-
hup eder.*

Kız — Rica ederim, artık yeter..

Erkek — Peki, susayım...

Kız — Sustuğunuz zaman da ben demek istediğiniz şeyi pek güzel anlıyorum!.

ANA KUZUSU

Pek ana kuzususun, daha pek körpe çağın,
Seni eğlendireyim: Kollarım salıncağın!
Güzel kız! kucağımdır sığınacak bucağın!
Henüz küçüktür çağın: Kollarım salıncağın!..

Kendimi bir arzudan bir arzuya atayım:
Sana sevdaya dair masallar anlatayım,
Sonra, öpe koklaya, havaya fırlatayım:
Henüz küçüktür çağın: Kollarım salıncağın!..

Senden süslü değildir en renkli kelekler!
Yolunu, annen değil, artık âşıklar bekler!
Kucaklarda taşınır senin gibi bebekler:
Tamam olgundur çağın: Kollarım salıncağın!..

Çimdik

Gözlerimden anlarsın gönlümün dileğini,
Ey güzel! tattır bana ağzının çileğini!
Düşme diye tutarım o yumuk bileğini:
Henüz küçüktür çağın: Kollarım salıncağın!..

ZENAAT SANMIŞ

Ercümend Ekrem,
bir akşam alaca
karanlıkta Köprü-
den geçiyordu. Bir-
az ötede, parmak-
lığa dayanmış, pek
ziyade dalgın ve
kederli bir vaziyet-
te, Halicin çamur-
lu sularına sabit
nazarlarla bak-
makta olan biri
duruyordu.

Ercümend, bu
adamin hal ve
tavrından kuşku-
landı. Muhakkak,
bu biçare kendi-
ni birazdan kal-
dırıp denize ata-
caktı.

Teselli maksadi-
le yanına sokul-
du, elini hafif-
ce omuzuna do-
kundurdu ve ke-
mali mülâyimetle
sordu:

— Nen var, ar-
kadaş?. Meyus mu-
sun?.

Herif başını çe-
virdi ve safiyane
cevap verdi:

— Hayır.. Kayık-
cıyım!...

Necmi Rıza

— Deniza düşüyunu yorenler ne yaptılar Salamon?..
— Bir kalıp sabun attılar!..

HAŞMETİN NÜK- TESİ

Koca Rağıp paşa-
nın verdiği bir if-
tarda Anadolu ve
rumeli kadiaskerle-
ri de davetliler me-
yanında bulunu-
yorlarmış.

Koca Rağıp paşa-
nın yanından ayır-
madığı meşhur
Haşmet, toptan ev-
vel yemek salonu-
na inip, Anadolu
kadiaskerinin taba-
ğına bir demet ba-
yat sarı tere, Rum-
eli kadiaskerinin
tabağına bir demet
taze, yeşil tere koy-
muş...

İftar vakti gelip
sofraya oturulunca
tereler Koca Rağıp
paşanın nazan dik-
katini celbetmiş ve:

— Bunları bura-
ya kim koydu?

Diye sormuş. Haş-
met derakap cevap
vermiş:

— Bendeniz koy-
dum, efendim.. Yer-
leri belli olsun di-
ye!.. (Kadiaskerleri
işaret ederek) Bu
Anadolu teresi, bu
da Rumeli teresi!..

Aman Yetiş !

Evleneli dokuz aydan fazla olmuştu. Yakında izdivaçlarının ilk mahsulünü alacaklardı. Karı koca bu ilk mürüvveti dört gözle beklerken lâzım gelen her tedbire müracaat etmişler, hattâ bir ay evvelinden meşhur ebe doktorlardan birini peylemişlerdi. Köyde oturdukları için buna her halde lüzum vardı.

Bir gece doktor telefonla uykudan uyandırıldı:

— Aman doktor yetişiniz. Karımın sancısı çıktı..

Doktor geceleyin adam koşturup bir otomobil getirtti. Derhal yola düzüldü.

Bay, doktoru köşkün kapısında, elinde saatle bekliyordu. Hekim telâşla sordu:

— Vaktinde yetişebildim inşallah!.

Bay gayet memnundu.. Yüzündeki beşuş tebessümü gören doktor ilâve etti:

— Yoksa ben gelinceye kadar çocuk doğdu mu?

Bay, gülerek cevap verdi:

— Yok doktor, yok... Nerede o günler!

Hepsi iyi hoş, yalnız doktor, bu gülmenin manasını anlamıyordu.. Biraz canı sıkılmış bir tavırla:

— Allah Allah! dedi. O halde burada gülüp duracağınıza, önüme düşün de işimize bakalım...

— İş yok doktorcuğum, iş falan yok!

Doktor, müstakbel babanın delirdiğine hükmetti:

— Ne demek istiyorsunuz kuzum? Demin: «Aman yetiş, karımın sancısı çıktı!» diye telefon eden siz değil miydiniz?

Bay hâlâ gülüyordu:

— Bendim doktorcuğum,

Necmi Rıza

— Maşallah yahu, bu ne şıklık... Düğüne mi gidiyorsun?

— Hayır.. Birisinden borç istemeğe!..

bendim... Öyle meraklanma. Bizim bayan biraz meraklı malûm ya... Daha ilk göz ağrısı... Onun için: «Doktor çağırdığımız zaman yetişebilecek mi?» diye merak etti de, bana telefon ettirdi... Ama maşallah siz de yıldırım gibi geldiniz...

Saatına bakarak:

— Kadıköyünden buraya

tam on iki dakikada... Teşekkür ederim doktor, teşekkür ederim.. Sizin gibi vazifeshinas bir doktor intihap ettiğimizden dolayı karım da, ben de cidden mesuduz!..

Yalnız bu işte mesut olmıyan biri varsa o da zavallı doktordur.

Şeytan

İDMAN !

— Vah, vah, geçen gün bir kavga olmuş, sizin çocuğu fena halde dövmüşler!

— Evet.

— Ne o, bundan dolayı hiç müteessir değil misin?

— Hayır, boksör olmak istiyordu, mesleğine alışır fena mı?

Beş On Yıl Daha Yaşayım !

Yazan : MAHMUT YESARİ

Kararsız, pusarık bir nisan sabahı idi. Kayserili Hacı Eftim, yeni deve tüyü renginde şapkasını giyerken aynaya baktı. Hafifçe gülümsedi. Şapka, hakikaten kendisini açmıştı. Fakat sokak kapısını açıp da yağmur çiselediğini görünce dertli dertli düşündü. Eski şapkası tamirde idi. Şapkasız da çıkamazdı. Odada oturmak da o gün hiç işine gelmezdi, çünkü işi vardı.

Vestiyezin bir köşesine atılmış gibi duran eski şemsiyesini aldı. Evvelâ elile sonra sert bir fırça ile tozlarını sildi, az buçuk temizledi. Açıp muayene etti. Uç tarafından biraz akmış, kenarlarda hayli delikler göze çarpıyordu.

Dışında yağın yağmur, bir ahmak ıslatandı. Bir kayseriliyi ıslatmayacağına iman etmekle beraber, eski şemsiyeyi koluna geçirmeyi de ihtiyata muvafık buldu.

Yüksekkaldırımdan inerken, yağmur, ahmağı değil, şeytanı bile ıslatmağa başlamıştı. Sular, taşların üzerinden kayarak, koşarak setlerden, merdivenlerden bir dere halinde akıyordu.

Hacı Eftim, şemsiyeyi aldığı için kendi kendini tebrik ediyordu. Lâkin yokuş bitip de tam caddeye ineceği sırada muthiş bir sağanak gelmişti. Tramvaylar, arabalar çay içinde yüzer gibi şarıltilar çıkararak yol açıyorlardı.

Hacı Eftim,, şemsiye altında büzüldükçe büzülüyordu. Şemsiyenin kumaşı hafif yağmura kısmen mukavemet edebilmişti. Fakat bu muthiş sağanağın altında bir tülbent gibi temas eden suları aşağıya süzme ye başlamıştı.

Hacı Eftimin aklı başın-

dan gitmişti. Yeni şapkası mahvolmuş sayılırdı. Ne yapmalıydı? Saçak altlarından yürüyüp bir kahveye, bir dükkâna girecekti. Lâkin yağmurdan göz açıp etrafını görmek kabil oluyordu ki...

Baht işi yürüdü. Kapısının önündeki tek basamağı kaldırımın suları yalayan bir dükkâna giriyordu. Kapkara şemsiyeyi başına geçirmiş, paçalarından sular akan pürtelâş bir adamın birdenbire içeri girivermesi dükkâncıyı şaşırtmıştı. Hacı Eftim dükkâncının hayretini değil, nerede bulunduğunu bile farketmiyordu. Hemen şemsiyesini kapadı. Başından şapkasını çıkarıp mendilile sildi, kuruladı. Kollarında, omuzlarındaki suları da elile temizlerken etrafına dikkatle baktı. O zaman gözleri büyüdü, vücudunun ıslaklığının tamamiyle aksine, boğazı kuruyordu: sağanaktan kaçayım derken tesadüfen, cenaze çiçeği, tabut satan bir dükkâna girmişti. Dükkân sahibi, sanatının iktizası olarak daima teselli etmeğe alışmış bir tavırla boynunu büküp ellerini uğuşturarak müşterinin söze başlamasını bekliyordu:

— Emriniz, efendim?

Hacı Eftim sokağa baktı, sağanak daha şiddetlenmiş, tramvaylar bile güçlkle ilerliyorlardı. Buradan çıkıp da başka bir yer buluncaya kadar yeni şapkadan artık hiç hayır kalmıyacaktı:

— Bir cenaze var da...

— Erkek mi, kadın mi?

— Erkeğ...

— Çiçek mi? yoksa...

Hemen pazarlığı uydurmak da doğru değildi. Sağanak devam ediyordu. Hacı Eftim düşündü:

— Tabutu, çiçeği, hulâsa ne lâzım ise yapacağsın... Velâğın fiyatlarını de uyuşalım... Biliyin a... Hele birer birer fiyatları gözden geçirelim!

Dükkâncı, defterler, kâğıtlar çıkarmış bir sürü rakam-

lar yazıyor, çiziyor, Hacı Eftimi kandırmak için bütün zekâsını sarfediyordu:

— İşte size halis ceviz ağacından bir sanduka... Ne çürür, ne sızar, kasa gibidir. İçi isterseniz atlas, isterseniz çuhadan olsun. Bakın şu çiçeklere: Aynile naturel...

Hacı Eftim, fiatların bazısına itiraz ediyor, bazısına da dudak büküyordu. Lâkin hesap bitip de yekûn aşağı yukarı belli olunca, Hacı Eftim saçlarını yolmağa başladı:

— İki yüz altı lira mı? Amanın derim yavrum... Siz bu fiyatlar ile Azraili bile gücendireceğsünüz... Mezarlıklar boş galacah...

— Ama efendim, sizin istediğiniz hep iyi, pahalı, ağır cinsten şeyler...

— Lâfa da bahigdi... Misafirliğe gitmiyoruz guzum.. İnsan temelli iğametgâhını tertipli olsun istemez mi?

Fakat dükkâncı fiattan on para bile kırmıyordu. Hacı Eftim sokağa baktı: Sıyrılan bulutların arasından nazlı bir bahar güneşi ıslak parkelerde pırıldıyordu.

Şapkasını başına koydu, şemsiyesini koltuğuna:

— Çoğ pahalı, dedi, işime gelmedi.

— Nereye gitseniz, hep isteyecekler aynı parayı...

— Başğa yere gideceğ delüm.

— Peki cenazeniz?

— İntihar etmeğe niyetim vardı ve lâğın cenaze masarifatını bu gıdar pahalı görünce vaz geçtim... Gemiğlerim bu ceviz sandukaya, bu çuhalara doğunduğca rahat uyğumdan olacağım... Beş on yıl daha yaşayayım, belği fiyatlar de düşer, o zaman yine uğrayım... Mahmud Yesari

Gazel

— Parmak hisabilendir —

Kumkapıda eskiden çok meyhaneler var idi
Kıyak kıyak matmazeller, daha neler var idi.

Bazi bazi gider idik iki tek duz atmağa
Sabahacak şafroş olan divaneler var idi.

Duduların ensesinden dolanırdık bütün gün
Korte iç n pek müsait viraneler var di.

İbrahimli Tatyos ağa Sarnıçlıda çalardı
Bülbüllere ahl ettiren kemaneler var idi.

Sıram sıram piyatsaya çıkar idi yosmalar
İçlerinde inci gibi şah taneler var idi.

Sen o kerte şamdan idin Mıgır sevdâ bağında
Fırdolayı etrafında pevraneler var idil

Müstensihi: Çekirge

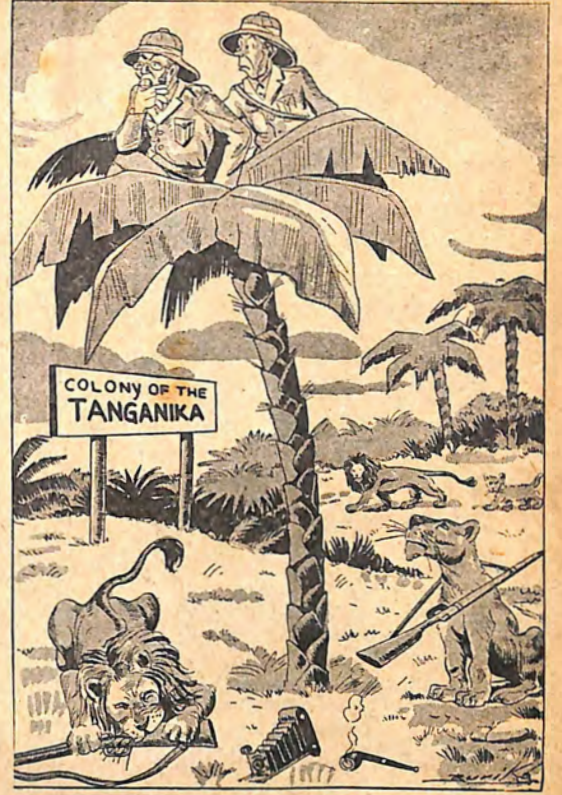
Salamonun kumbarası!
[İtalyan karikatürü]

Hapishanede:

— Sizin ziyaretinize gelen ahbabla-
rınız yok mu?..
— Hayır.. Ahbablarımın hepsi bu-
rada!..

[Fransız karikatürü]

İngiliz — Ne düşünüyorsun?

Arkadaşı — Almanya müstemleke isti-
yor, acaba burasını versek nasıl olur diye
düşünüyorum!..

[İtalyan karikatürü]

Kadın — Düştiün de aklıma geldi:
Bu kış seninle karlı dağlara gidip
bir kayak sefası yapalım!..

[Fransız karikatürü]

— Bu çirkin herifin ne diye fotoğrafını is-
tedin kuzum?.

— Hizmetçiye vereceğim.. Baksın da bir
daha gelince kapıyı açmasın diye!

[İtalyan karikatürü]

Doktorun oğlu — Baba... Bir şey
lâzım mı?..

[Leh karikatürü]

Aşk perisi — Affedersiniz, yayımla
okumu kaybettim!

[İtalyan karikatürü]

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarı

SAĞLAM

UCUZ

GÜZEL

İstanbul, Bahçekapı - Beyoğlu, İstiklâl caddesi

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Kendine beyhude yere
eziyet ediyor.

NEVROZİN

Varken ızdırab
çekilir mi ?

Baş, Diş ağrıları

ve üşütmekten mütevellid bütün ağrı,
sızı, sancılarla nezleye,
romatizmaya karşı

NEVROZİN

kaşelerini alınız.

İcabında günde 3 kaşe alınabilir

İSMİNE DİKKAT

Taklidlerinden sakınınız.

Ve Nevrozin yerine başka bir
marka verirlerse şiddetle
reddediniz.

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

Diş ve ÇENE RÖNTGENİ

Beyoğlu Tünel İstiklâl caddesi

Telefon: 43413

NEZLE, GRİP
BAŞ, DİŞ
ROMATİZMA
ve bütün ağrıları,
kadınların ay san-
cılarını derhal
geçiren
SEFALİNİ
her yerde ısrarla
arayınız

SEFALİN

1 - 12 lik ambalâjlar içerisinde. Taklitlerinden sakınınız

BAYLAR

Küçük bir ihmal insana bü-
tün bir hayatı zehir eder.
Unutmayınız ki :

*Dünyanın
En Sağlam ve
Sihhi*

**PREZERVA-
TİFLERİ**

dir

Teki 10, 3 lük 20, 6 lık 40

kuruştur. Her eczanede bulunur.

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz

kalmasını isterseniz

PERTEV

Diş MACUNU

kullanınız

PERTEV

Diş MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır
ve diş etlerini kuvvetlendirir

"ERKEKLER NEZDİNDE

NASIL MUVAFFAK OLDUM?"

men gayri mer'î olup sudan, yağmurdan ve tagayyüratı havaiyeden kat'iyen müteessir olmadığı için banyonu-
zu alırken veya sıcak bir salonda dans ederek terleseniz bile yüzünüzde sabit kalır. Bu yeni pudranın şayanı
hayret ve orijinal renkleri vardır. Bu cazip keşif pek büyük ve malî fedakârlıklarla Tokalon müessesesi tara-
findan temin edilmiştir ve Tokalon pudrasına karıştırılmıştır. Her yerde Tokalon krem ve pudrasını arayınız.

Güzelliğim Asrî Zama-
nın Bir Mucizesile % 50
Nisbetinde Artmıştır.

Cildim hemen yarı ölmüş bir halde idi. Bu-
ruşmuş, solmuş ve ihtiyarlamıştı. Maamafih ka-
rakterim henüz gençti. Dansı seviyordum, fakat
hiç kimse beni dansa davet etmiyordu. Bugünün
erkekleri, gençliği arıyorlar. Nihayet bir cild
mühassası ile istişare ettim. Dedi ki: Cildinizin
«Biocel» i - cildi terü taze tutan kıymetli cevhe-
ri - azalmıştır. Fen, son zamanlarda «Biocel» i genç
hayvanlarda gizlenmiş cild hüceyrelerinden istih-
sal çaresini bulmağa muvaffak olmuştur. Tıpkı
cildinizin «Biocel» i gibidir. Bu cevher, şimdi cil-
dinizi beslemek ve gençleştirmek için matlup nis-
bet dairesinde Tokalon kreminin terkihibinde mev-
cuttur. Vakit kaybetmeden bunu tecrübe ettim
ve resimlerde görüldüğü gibi memnuniyetbağış ne-
ticeler elde ettim. Sonra, bir mıknaşın çeliği eez-
bettigi gibi cilde son derece yapışma hassasını ve-
ren hususî ve kıymetli maddeleri ihtiva eden ye-
ni ve gayet ince bir pudra kullandım. Hemen he-

Ademi iktidara

ve

Belgevşekliğine

karşı

HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

Güzel ve beyaz dişlerle süslü

Bir tebessüm aşkın başlangıcı olur

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek te-
bessümünüzün tazeliğini vikaye ediniz. Bunun
için de gayet antiseptik ve güzel kokulu
meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kulla-
nınız. Pasteur'ün tettebbuatı esasına tevfikeye
istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel
bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını
muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerde
başlıca parfümörilerde satılır.

Dentol

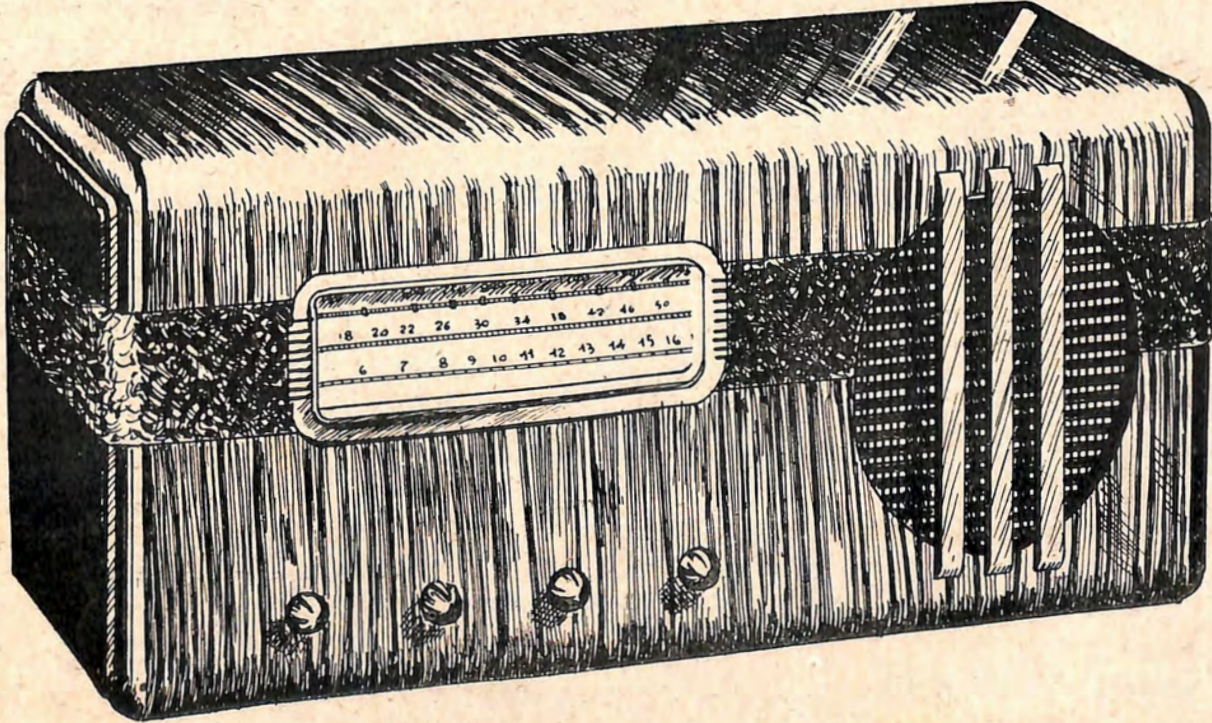
Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde
Parfümörilerde satılır.

Ensaaf + Kudret + Alaczkuluk = SPARTON

548 TİP 5 LAMBALI 100 TL

539 TİP 5 LAMBALI LÜKS 110 TL

748 TİP 7 LAMBALI 140 TL

VERESİYE
SATIŞ

SAHİBİNİN SESİ
VE ACENTALARINDA

302 İSTİKLÂL.CAD
BEYOĞLU